

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobkyně: **EMBA TRADE s.r.o.**, sídlem Dvorská 232/3, Hradec Králové, zastoupená Mgr. Jakubem Šotníkem, advokátem, sídlem Šikulova 17, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2018, č. j. 43483/18/5300-22441-711913, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 11. 2020, č. j. 31 Af 63/2018 - 197, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2018, č. j. 43483/18/5300-22441-711913. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil prvostupňová rozhodnutí Finančního úřadu pro Královehradecký kraj (dále jen „správce daně“), platební výměry ze dne 2. 10. 2017, č. j. 1698269/17/2701-50524-605098 a č. j. 1698378/17/2701-50524-605098, kterými byla stěžovatelce vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2015 ve výši 583 184 Kč a za zdaňovací období září 2015 ve výši 600 328 Kč.

[2] Stěžovatelka s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku. Namítala, že vyměření daně z přidané hodnoty pro ni znamená jednorázové navýšení daňové povinnosti, jež ji dostane do nepříjemné finanční situace. Přestože zdánlivě disponuje dostatečnými finančními prostředky k úhradě vyměřené daně, poukázala na skutečnost, že má vedle toho také závazky vůči dodavatelům a jiným správním orgánům. Stěžovatelka k návrhu připojila výkazy mezitímní účetní závěrky - rozvahu a výkaz zisku a ztráty (oba sestaveny ke dni 30. 11. 2020), a dále výpisy z účetního softwaru ke dni 31. 12. 2020, dokládající stav pokladny (v období od 15. 12. 2020 do 31. 12. 2020) a stavy na bankovních účtech (v totožném období od 15. 12. 2020 do 31. 12. 2020). Z těchto dokumentů dle stěžovatelky vyplývá, že v důsledku úhrady vyměřené daně budou ohroženy platby dalších závazků, což může způsobit nepříznivé dopady do stěžovatelčiny podnikatelské činnosti v podobě výpovědí zaměstnanců či ukončení

obchodní spolupráce s dodavateli. Ve výsledku tak může být ohrožena stěžovatelčina existence. Žalovaný je naproti tomu orgánem daňové správy, pro kterého okamžité neuhrazení částky dlužné daně nepředstavuje žádnou újmu. Stěžovatelka se proto domnívala, že by jí uhrazením vyměřené daně nepochybně vznikla nepoměrně větší újma než žalovanému. Zároveň doplnila, že u krajského soudu je vedeno také řízení o žalobě ve věci vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014 až prosinec 2014.

[3] Žalovaný ve vyjádření k podanému návrhu poukázal na skutečnost, že stěžovatelka nedostala ani základnímu břemenu tvrzení. Konstatování stěžovatelky jsou dle žalovaného natolik obecná, že z nich není možné dovodit, jaká konkrétní újma by stěžovatelce měla vzniknout. Z předložených dokumentů neplyne nemožnost vyměřenou daň uhradit. Naopak je zřejmé, že se stěžovatelka přiznáním odkladného účinku snaží docílit situace, kdy budou upřednostněny jiné její závazky na úkor úhrady vyměřené daně. Žalovaný doplnil, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v daném případě dotýká také veřejného zájmu, konkrétně zájmu státu a společnosti na řádném a včasném výběru daní.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením, k jehož unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50).

[8] K podmínce existence újmy na straně stěžovatele Nejvyšší správní soud zároveň uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by být přiznáván pouze

pokračování

v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná; taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost, odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015, bod [25]; a jemu předcházející usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56).

[9] Stěžovatelka k prokázání tvrzení stran existence nepoměrně větší újmy doložila Nejvyššímu správnímu soudu výkazy mezitímní účetní závěrky - rozvahu a výkaz zisku a ztráty sestavené ke dni 30. 11. 2020, z nichž vyplývá, že výsledek hospodaření (zisk) po zdanění činil k uvedenému datu 673 tis. Kč. Stěžovatelka rovněž předložila výpisy z účetního softwaru, z nichž je patrné, že ke dni 31. 12. 2020 evidovala na bankovních účtech částku ve výši 1 524 739 Kč a v hotovosti (stav v pokladně) disponovala částkou ve výši 94 395 Kč.

[10] Dle Nejvyššího správního soudu tak v daném případě nelze dospět k závěru, že by úhrada vyměřené daně byla pro stěžovatelku likvidační, resp. že by ohrožovala její další existenci a fungování na trhu. Stěžovatelka v této souvislosti toliko v obecné rovině uvedla, že se dostane do nepříjemné finanční situace a že úhradou vyměřené daně dojde k ohrožení plateb jejích dalších závazků (aniž by tyto blíže specifikovala), což může zapříčinit ukončení obchodní spolupráce s dodavateli či výpovědi zaměstnanců (rovněž bez jakékoli bližší konkretizace). Tato neurčitá tvrzení Nejvyšší správní soud nepovažuje za dostatečná k prokázání existence nenahraditelné újmy (přiměřeně srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 Afs 132/2019 - 54, bod [7]). Bez jejich bližší konkretizace totiž nelze posoudit, do jaké míry se úhrada vyměřené daně skutečně projeví v majetkové sféře stěžovatelky a v její další podnikatelské činnosti a fungování. Z doložených majetkových poměrů (v kombinaci s neurčitými stěžovatelčinými tvrzeními) nevyplývá, že by stěžovatelka aktuálně nedisponovala dostatečnou výší finančních prostředků, a že by tedy úhrada vyměřené daně pro ni představovala takové negativní následky, které by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodňovaly.

[11] V posuzované věci tedy nebyla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, kterou je vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a ani Nejvyšší správní soud okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatelky patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro které je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen, nezjistil. Z tohoto důvodu se již nezabýval naplněním další podmínky týkající se rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[12] V obecné rovině tvrzené obtíže stěžovatelky spojené s plněním pravomocně uložené povinnosti (potvrzené pravomocným rozsudkem krajského soudu) nemohou být samy o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nemohou nahrazovat instrumenty, které ke zmírnění negativních dopadů placení daně zakotvuje zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, jako je poseckání úhrady daně, popř. rozložení úhrady na splátky (§ 156 daňového řádu).

[13] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelčině návrhu nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude

rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu